

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Herr Panthakaks Historie (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "Herr Panthakaks Historie og Meeninger", i Ewald, Johannes: *Herr Panthakaks Historie og Meeninger*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 48. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald01dkval-shoot-idm140540297636784/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Herr Panthakaks Historie og Meeninger

nok af din Ondskab – Men den Bedrager – Ha du Slange! – Basilisk!
– Uhyre! – som jeg opvarmede i min Barm – som jeg elskte høyere
end mig selv – som jeg – – ha du at støde Dolken i mit Bryst, at træde
mig under Fodder, at knuuse mig! – o dersom – – dersom jeg – –
dersom jeg kun kunde – men jeg kunde dog ikke hævne mig og dræ-
be ham – O Himmel du seer min Ulyksalighed – – – min Jammer –
Tag da! – – tag da imod! – –

Her gjorde hun en Bevægelse med en lille Kniv, som hun rev op
af Lommen, ligesom om hun nu vilde udføre det meest fortvivlede,
det grumme Forsæt – En Haandevending kunde have skilt Jorden
ved den deiligste Brunette, hvis ikke den af Naturen omhjertede
Panthakak, der nu desuden havde meer end en Aarsag at være inder-
lig bevæget; havde været hastig nok til at falde hende i Armen, og,
skjønt ikke uden megen Nød, at bemægtige sig det morderiske Ge-
vær – Hun trippede, hun sprang forgjæves i hans stærke Arme –
forgjæves forsøgte hun at vikle sig løs fra vor Jydske Helt der vel
skulde have holdt ti Franzoiser – Hvem – Hvem er De min Herre? –
Hvad? – raabte hun tilsidst og stampede imod Jorden, og kunde nep-
pe tale af Utaalmodighed – – –

Jeg er et Menniske, Deiligste, som har den sandeste Medynk med
Dem – Et Menniske – – som – – et Menniske – – som – –

Han kunde have sagt, som har faaet noget at see paa, der sætter
hans heele Blod i den behageligste Uorden – Pigen heldede afmæg-
tig, ligesom kjælen Hovedet over hans høyre Arm, og to Kugler af
elastisk Sneec steeg og faldt, med en yndig rasende Heftighed – Hver-
gang de hævede sig syntes de meer og meer at vilde nærme sig til
Panthakaks fortryllede Øyne, der paa deres Side ikke forsømte at
møde dem paa Halv-Veyen – Endelig besindede hun sig, og gjorde et
nyt Forsøg paa at rive sig løs – –

Et Menniske raabte hun er De? – Ha! et Menniske! – Ak at jeg
ulyksaligste ikke heller skulde møde en Tiger! – omfavnes af en
Bjørn! – O i Guder! – De er et Menniske og har ikke dræbt mig selv!
– og vil frelse mit Liv! –

Menniskene ere vist onde – men jeg er en Christen, en Lutheraner
og en Sønder-Jyde – Jeg – –

De er en Lutheraner, siger De, – – – Himlen være lovet! – De er
følgelig ikke catholsk – De er heller ikke født i Normandiet – O! –
men hvad nytter det mig? – mig forladte? mig ulyksalige? –